

สุภาชิตสอนใจ

ความนิ่ง ย่อมลึกเท่ากับกาลปาวสาน การพูดนั้นย่อมตื้นเท่ากับกาละ

คาร์ไลล์

เวลาเถียง จงทำให้ใจให้สงบ เพราะความฉุนเฉียวมักนำให้ความเคลือบคลาด
กลายเป็นผิดขึ้นมา และความจริงก็เป็นความไม่สุภาพไปเสีย

ยอร์ช เฮอร์เบอร์ท

เวลาเป็นสิ่งที่ถูกที่สุดในชีวิต แต่เป็นสิ่งเดียวที่เราซื้อไม่ได้

คตีพจน์

อันคนเราถึงจะเก่งสักปานใด ก็สามารถเปลืองพลาได้สักวันหนึ่ง

รามเกียรติ์

ยาที่กลั้วน้ำตาล ทำประโยชน์ได้เท่ากับที่ไม่ได้กลั้วอันใด ความจริงเมื่อกล่าวด้วย
อัยยาศัยก็ย่อมจะทำประโยชน์ได้ดจกัน

ละครพูด

ความสามารถของมนุษย์นั้น ย่อมประจักษ์ด้วยผลงานที่เขากระทำมาก่อนแล้ว แม้
เพียงเล็กน้อยก็ดี

โรโร

บุคคลมีความสามารถพิเศษนั้น คือบุคคลที่สามารถในเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่อุบัติ
ขึ้น

แฮสลิตท์

ผู้ใดมีความละอายต่อบาป ผู้นั้นย่อมได้ชื่อว่า ตั้งมั่นในคุณธรรมอันประเสริฐแล้ว

พุทธ

ผู้รักษาพระราชกำหนดกฎหมาย จะรู้เห็นเป็นใจกับผู้ที่คิดหลีกเลี่ยงกฎหมายไม่ได้
เป็นอันขาด

หัวใจนักรบ

มนุษย์เราที่รุ่งเรืองแล้ว และติดกับคนป่าหรือสัตว์เดรัจฉาน ต้องมีความเที่ยงธรรม
เป็นเครื่องประดับ มีความเมตตาเป็นอาทิ จึงควรเชื่อว่าเป็นมนุษย์ที่รุ่งเรืองแท้

อำนาจศีลธรรม

อันสัตยธรรมนั้นไซ้ร้ ย่อมเป็นอมฤตยวาที เป็นที่นิยมนับถือกันทั่วไป ไม่เลือกกว่า
ประเทศใด และสมัยใด

พระศุนหเศบ

การรู้จักลิ้ม เป็นหลักสำคัญของผู้รู้จักกาลเทศะ

ท่านรอง

ผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง มักจะไม่ตื่นเต็นในคำโอ้อวดและไม่หลงตะลึงดูแต่สิ่งที่ตบ
ตา และเชื่อ พลอยตื่นเต็นไปด้วย

อัศวพาหุ

ขอให้เราจงลุกขึ้นประกอบการงานด้วยจิตใจ พร้อมที่จะเผชิญกับโชคชะตา จงทำ
ให้สำเร็จ และทำต่อไป เรียนรู้การงานและรู้จักคอย

ลองเฟลโลว์

เหตุการณ์มิใช่ทำให้คนแข็งแรงหรืออ่อนแอ แต่มันแสดงให้เห็นว่าเขาผู้นั้นเป็น
อย่างไร

ธอมัส อแดมพิส

คนที่ทำอะไรรอบคอบ มักจะทำอะไรไม่ค่อยผิด

ขงจื้อ

มิตรภาพที่ดีจริงนั้น คือ การที่คบกันโดยปราศจากการคำนึงถึงอายุ ฐานะ และ วงศ์สกุล มิตรภาพ คือ เครื่องผูกโยงเอาความดีต่อความดีเข้าหากัน จึงต้องนึกถึงความดี เท่านั้น ไม่ต้องนึกถึงความสูงต่ำอะไรทั้งสิ้น

เม่งจื่อ

ร่างกายตั้งขึ้นแล้วก็เข้าไปใกล้ความแตกดับ สมบัติบริบูรณ์แล้วก็วิบัติ พร้อมพรุ่งกัน แล้วก็พรากกันไป สรรพสิ่งเกิดขึ้นแล้วก็ย่อยยับดับสูญสิ้น

ทิโตประเทศ

ธรรมดาผู้หวังทำการสำคัญให้สำเร็จ ต้องไม่ประมาทอีกฝ่ายหนึ่งว่าเขาไม่รู้เท่า เพราะเขาก็มีหุมีตาเหมือนกัน

โพงพาง

การทำความดีนั้นยากมาก ยากกว่าการทำชั่ว และการทำดีก็เป็นทางที่จะให้มีศัตรู ต้องรับการสบประมาทถูกว่าร้าย และได้รับผลรุนแรงต่าง ๆ นานา

กุศโลบาย

บัณฑิตทั้งหลาย ย่อมสรรเสริญความไม่ประมาท และย่อมรักษาความไม่ประมาท ไว้ เหมือนทรัพย์อันประเสริฐสุด

พุทธ

ลักษณะที่ประเสริฐ ที่ควรมีอยู่ในความรู้ของผู้ปรารถนาจะก้าวหน้าทุกคน ก็คือ ความรักที่จะรับผิดชอบ ซึ่งน้อยคนนักที่จะระลึกถึงคุณสมบัติข้อนี้ได้

คติพจน์

ทั่วโลกเขาจะต้องเห็นเหมือนกันหมดว่า คนที่ประทุษร้ายต่อมิตรผู้ซื่อตรง นับว่าเป็นคนเลวที่สุด

แก้แค้น

ผู้อื่น

จิตที่ถูกอบรมแล้ว ย่อมเป็นดวงจิตที่เป็นไปเพื่อประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่ตนและ

พุทธ

ความสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี

พุทธภิต

โลกนี้ เป็นสมบัติของผู้มีความมานะอดทน

เอเมอร์สัน

ช่วยตัวเองให้สุดความสามารถเสียก่อน จึงค่อยเรียกให้คนอื่นเขาช่วย

ย็องเฮอร์เบิร์ด

การขัดคอกัน ไม่เป็นเครื่องที่จะรักษาความสามัคคี

นินทาสโมสร

ความสัตย์ ความจริง เป็นของประเสริฐ ไม่มีใครสงสัย

เนื้อเรื่องละครพูด

ความซื่อเป็นของสำคัญกว่าสิ่งอื่น

หมายน้ำบ่อหน้า

บุคคลย่อมสูงขึ้นด้วยบุญของตน และก็ต้องต่ำลงด้วยบาปของตน

พุทธ

ขันตินำมาซึ่งประโยชน์สุข

พุทธภษิต

เวลา ย่อมเป็นตุลาการผู้ชำระผู้กระทำผิด

ตามใจท่าน

ศึกษาแต่ทฤษฎี แต่ไม่ปฏิบัติ ก็มีแต่ความว่างเปล่า ปฏิบัติโดยไร้ทฤษฎี ก็เดาสุ่ม
และเสี่ยงภัย สองอย่างต้องรวมกัน

สมุดบันทึก

ยื่นมือมาแต่ไกล ทอดดวงตาวาวแสดงว่ารักใคร่ ให้ที่นั่งครึ่งหนึ่ง สวมกอดอย่าง
เสนหาปรีเปรม ปากพร่ำคำหวาน แต่งพิชรัยไว้ภายใน ชำนาญในมายากล วิชาระไรพิลึก
เช่นนี้ แต่ทรชนฝึกได้อย่างชำนาญ

หิโตประเทศ

ถ้อยคำที่พูดออกไปแล้วกลับไม่ได้ อุปมากับลูกศรที่หลุดออกจากแหล่ง

ฝรั่ง

เวลา ชนะสรรพทุกสิ่ง เราต้องเคารพเวลา

พระสังฆราช

ผู้ที่คอยแต่จะฟังอาศัยผู้อื่นนั้น ชีวิตของเขาจะไม่ประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์เลย

ฮูโก

อันความมดงามทั้ง	ชื่อเสียง
ปรากฏเป็นอย่างเยี่ยง	หายาก
ผู้ใดคิดแต่เพียง	ความสะดวก ตนเอง
หาซื้อได้ลำบาก	ยากเชิฐ
มักเห็นแก่การหลีก	อุปสรรค
ใดยากฤกษ์มัก	หู่หุด
คอยดูเยี่ยงเขาจัก	ทำอย่างไรกัน
โอกาสก็ย่อมหหมด	แน่พลัน
ฉะนั้นใครอยากได้	ขึ้นชื่อ ภาฮา
ต้องบากบั่นลงมือ	ทำกิจ
จะพบอุปสรรคฤา	ยากเท่า ไฉใด
ปมียอมให้จิต	ถดถอย

คอยเตือนตนให้ยิ่ง	วิริยะ
ทุกเมื่ออุตสาหะ	ยอมยาก
พยายามปลดละ	แม้เหน้อย ก็ดี
ทนระกำลำบาก	เพื่อดี
ตั้งนี่ยามสำเร็จ	ปรารถนา
กอบกิจได้เป็นสา-	ระแล้ว
ขึ้นชื่อและภาษา	สมที่ เพียรแล
จิตก็จักผ่องแผ้ว	สุขเกษมฯ

ดุสิตสมิต

เวลา เป็นผู้เตือนสติอย่างฉลาดที่สุด

เปอร์เติลส์

ผู้คงแก่เรียน เป็นผู้มึทรัพย์อยู่ในตัวเสมอ

ฝรั่ง

ผู้เก่งจริง คือ ผู้ทำการสำเร็จทุกอย่างที่ตั้งใจทำ

อำนาจคือธรรม

ดูข้าดูเมื่อใช้	งานหนัก
ดูมิตรพงศารัก	เมื่อไร
ดูเมียเมื่อใช้จัก	จนชีพ
อาจจ้กรู้จิตไว้	ว่าร้ายญาติ

โลกนิติ

อุปสรรคทั้งหลาย เมื่อพั่งเล็งด้วยความกลัว จะใหญ่โตดุจภูเขา แต่เมื่อพั่งเล็งด้วยความกล้าหาญจะเล็กเท่านี้วก้อย

สุภาชิตไทย

ถ้าคนที่ดีอย่างแท้จริง ก็จะปราศจากข้อตำหนิไปไม่ได้ เมื่อยังมีคนชั่วคอยพูดไม่จริง
อยู่ แต่ถ้าไม่มีคนชั่วเสียเลยก็หาคนดีได้ยากขึ้น

สุภาชิตย้อย

จงคิดให้มาก แต่ไม่จำเป็นจะต้องพูดมากเท่าที่คิด

สุภาชิตย้อย

จงทำกิจการงานให้เต็มความสามารถของท่าน แล้วจึงคอยโชคลาภที่จะมาถึง

ญี่ปุ่น

ผู้ใดใฝ่จิตตั้ง	ในธรรม
แม้ถูกอริระยำ	ข่มคู่
ที่สุดก็ยอมฆ่า-	นะพวก พาลนอ
ใครปราชญ์ก็ยอมรู้	เช่นนี้แน่นอน

ดุสิตสมิต

ปราชญ์สรรเสริญว่าธรรมเป็นล้ำเลิศ
สุดประเสริฐกว่าทรัพย์ทั้งน้อยใหญ่
ธรรมคุ้มผู้ประพฤติเป็นธรรมไซ้
คงต้องได้ผลงามตามตำรา

สาวิตรี

ธรรมเป็นสิ่งที่บันดาลความสงบและความสุข ให้บังเกิดในคณะและชาติมนุษย

อำนาจคือธรรม

ระเบียบอันคร่ำคร่าอยู่ด้วยหลักการ แต่ไม่มีผลทางปฏิบัติความเลื่อมใสเกิดขึ้นได้
ต่อเมื่อมีศรัทธาเท่านั้น

สมุคบัณฑิต

ในความทุกข์เท่านั้น ที่เราจะรู้จักตัวของเราเอง รู้จักเพื่อนฝูงญาติพี่น้อง รู้จักว่าใครดีใครไม่ดี

กำลังใจ

อันผู้ใดใฝ่ธรรมเป็นเนืองนิตย์
และรู้จักข่มจิตไม่ย่อหย่อน
ปฏิบัติพร้งพร้อมตั้งครูสอน
คงไม่ต้องอนาทรและร้อนใจ

สาวิตรี

การคบผู้ซื่อตรงทรงคุณธรรม
ย่อมมีผลอนันต์อันเลิศดี
เสวนะกับผู้ประพฤดิธรรม
คือคบมิตรเลิศล้ำและเป็นศรี

สาวิตรี

ใครมีความดีอยู่ในตัวจริง ๆ ต้องมีคนเกลียดบ้าง เพราะย่อมต้องมีคนอิจฉา

นินทาสไมสร

หัวหน้างานที่ดี ย่อมได้แก่ผู้ที่ได้เคยเป็นลูกมือที่ดีมาก่อนแล้ว เนื้อหาของชีวิตคืองาน มิใช่ลมหายใจ

คติพจน์

อย่าพอใจหาชื่อไปในทางเป็นนักพูด หรือในทางตั้งต้นเป็นคนรู้ในรัฐประศาสนกิจ มีหน้าที่ประจำตัวเพียงใด จงอุตสาหะกระทำไปให้ดีที่สุดที่จะทำได้ ดีกว่าที่จะคุยโตอวดรู้ต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นจริงดังที่ปากอวด

อศวพาหุ

การพูดก็ดี การนึกก็ดี ไม่ควรปล่อยให้ตัวพูดไป นึกไปเกินกว่าความเป็นจริง

อศวพาหุ

การที่จะเอาแต่ตั้งเจตนาไว้สูง ๆ แล้วไม่ทำอะไรนั้นเป็นสิ่งที่หาค่าอันใดมิได้

สมุดบันทึก

อันมนุษย์สุดเชื่อมั่นเหลือปิด
 พุดสบถแล้วสะบัดไม้ขัดสน
 เพราะแต่ค้ำน้ำจิตคิดประจัญ
 ปากเป็นผลใจเป็นพาลเหลือมารยา
 ใครหลงลี้กนินลูกยกก็พอม้วย
 ต้องตายด้วยปากมนุษย์ที่มูสา
 คนทุกวันมันมีชื่อถือสัจจา
 สู้สัตว์ปากก็ไม่ได้ใจลำพองฯ

สุนทรภู่

เสรีภาพนั้นไม่หมายความว่า เราอาจทำอะไร ๆ ได้ตามพอใจ หาก
 หมายความว่า เราต้องเคารพเสรีภาพของผู้อื่น ในขณะที่ด้วยความปรารถนาในอันจะ
 ชื่นชมเสรีภาพของเราเอง

สมุดบันทึก

ธรรมดาของมนุษย์ปุถุชน ย่อมจะมีการเห็นแก่ตัวมาก เพราะฉะนั้น โมหะจิตจึง
 มีคมนไปด้วยความริษยา ไม่รู้สึกคุณประโยชน์ผู้อื่น

คติสำคัญ